

Subscription

Inland: Rs. 50/- per year.

FOR ADVERTISEMENTS

Apply to:

The Manager,
'Morning Star', Vaddukodai.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka
under No. Q/J/29/News/85

Established: 1841: A Christian Weekly: Published Every Friday

Vol. 146 JAFFNA, FRIDAY, 1st AUGUST, 1986 No. 31

RIGHTEOUSNESS EXALTEETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Opening of the Christian Publication Centre

The Christian Publication Centre (Thirumarai Illam) was declared open on Saturday the 26th instant by Rt Rev D. J. Ambalavaner. This Publishing House situated at 182, First Cross Street Jaffna will be the centre for publication, distribution and sale of Scripture and other Christian literature.

The opening was followed by a sale of large number of Bibles and Bible portions.

In Massachusetts U. S. A.

Sri Lankan Prime Minister R. Premadasa's Meeting at a Technical Institute could not be held due to a demonstration by 60 odd youths in protest against the arrest and torture inflicted on an old student of the same institution Mr. Manikalingam Ramanujam aged 24 when he arrived in Sri Lanka to take up a post as lecturer in Physics at a University in Sri Lanka.

— Belanadu of July 31st 1986.

Confirmation Day in Vanni

Confirmations took place in the Churches in the Vanni on Sunday 13th July. The Rt. Rev. Dr. Thomas Savundranayagam, Bishop of the Mannar Diocese which includes the Vavuniya district paid his Pastoral visit to Vavuniya and conducted confirmation services at St. Antony's Church Vavuniya and the Church of our Lady of Heaven in Komarasangulum.

The Rt. Rev. D. J. Ambalavanar C. S. I. Bishop in Jaffna also conducted confirmation services at the Anglican Church of the Holy Spirit and at the C. S. I. St. Peter's Centre.

It was the first time in the history of the Anglican Church in Vavuniya in its 114 years that a C. S. I. Bishop conducted a confirmation service. It augurs well for cooperation in the field of mission of these two denominations which are in communion with each other.

Weddings:

Ariyanayagam — Bartlett

The marriage of Dr. Varagunan of King Lynn Hospital Norfolk and son of Mr. and Mrs. Ponniah Ariyanayagam with Iswari daughter of Mr. and Mrs. Leslie Bartlett took place on Wednesday 16th July at the C.S.I Church Wellawatte. The Rev. J. J. Ratnarajah officiated at the marriage service assisted by the Rev Dr. D. J. Kanagaratnam. The homily was preached by Rev. Kanagaratnam.

The service was followed by a well attended reception held by the bride's parents at Hotel Ramada Renaissance.

Orient Express

Book Reviews by Dr. Robert Porter

(Continued from our last issue)

I received a copy of John Hersey's stunning short documentary on the lives of six survivors, *Hiroshima*, before *The Call* came and, since I had never read it, decided it was high time. It is a slender volume, but it packs a punch, and is made even more important today by an up-date that gives the later developments in the lives of the six survivors he originally selected. Nothing surprised me more than Hersey's statement that the Japanese government never voted aid for the surviving victims until as late as 1954, *nine years* afterward, and that it then took three more years before a relief bill was passed: Writes Hersey:

...on August 6, 1955 delegates from all over the world gathered [in Hiroshima] for the first world Conference against Atomic and Hydrogen Bombs. On its second day, a number of *hibakusha* [affected survivors] tearfully testified to the government's neglect of their plight."

While reading *Hiroshima* I came across *Black Rain*, by the highly regarded Japanese novelist Masuji Ibuse. With considerable wry wit as well as restraint, Ibuse treats the same theme by tracing the life of one family who are trying to find a marriage partner for their medically affected, but otherwise seemingly healthy niece, Yasuko. In the process the main character, the girl's uncle, Shigematsu, prepares his old "journal of the Bobbing" as a document in evidence of the experience his niece has gone through in order to clear her of any blame in the matter! — (anilest the younger Japanese generation forget).

For affected families were having a difficult time finding marriage partners, once their experience became known to the proposed partner's family. Ibuse covers much of the same ground, literally, that Hersey does, but I like Ibuse's novel for it is foremost the holocaust of Hiroshima seen through Japanese eyes. The horrors of Shigematsu's memories — shuffling day after day through the ruined and smoking city, searching for friends or running errands for his company whose major concern, in the midst of the acute suffering of thousands, seems to be to locate a coal supply so that it can continue manufacturing military clothing — are balanced with the polite way that even severely wounded Japanese deal with one another, even to being apologetic for their condition. This in itself is an interestingly oblique comment on our concept of civilization, eastern or western: the forms of social tradition, so elaborate in this highly cultured society, contrast with the timeliness of the savage des-

truction wrought by "the bomb." And while his humor may be wry, the seriousness of the consequences of this type of destruction undrelies the novel from beginning to end. At one point he says:

In older times people used to say that in an area badly ravaged by war it took a century to do repair the moral damage done to the inhabitants.

The implication for contemporary times is mind-boggling.

After a decade or more of survival and improving fortune, Yasuko, the niece, begins to develop the symptoms of the terminal illness; and thus Shigematsu's efforts to help his niece prove futile, although they have provided the reader with an intimate, touching, sometimes funny, often horrifying and thoroughly Japanese view of the obliteration of Hiroshima.

The call finally did come, and, even though it runs to 700 pages, I have seldom been so fascinated with every page of a novel. A widely syndicated reviewer, while acknowledging the exceptional capabilities of John Hersey as a writer, complains of the surfeit of detail in the book. It is just that makes the book so fascinating to me! Anyone interested in China or in mission work, particularly American mission activity as carried out by the YMCA in the first half of this century, will thoroughly enjoy the book. Even a history buff will enjoy the interweaving of the fictional biography with major historical events of this century as they involve and affect China.

David Treadup, a fictional Science graduate from Syracuse University in New York State, becomes convinced of the "Call" to serve the mission of Jesus Christ in China through the YMCA, than (at the turn of the century) one of the most vital organizations on American campuses from both religious and student self-government activity. He finds an ideal bride, Emily, and departs in advance of her to that distant unknown. After a good deal of hard work he becomes fluent in excellent Chinese and then begins to startle the intellectual world of China with an amazing series of lectures on inefficacy phenomena. And this he gains entry to a great many influential places, that enable him to expand the work and at the same time turn it over to China's most capable young minds, many of whom are returning from advanced training in the United States. Eventually he concentrates on a literacy campaign that he determines to carry into the villages of rural China; and ultimately he goes into these villages to live with the people and help them improve their agricultural and mechanical techniques. Thus he is a composite of a number of directions taken by the Christian missions in China.

(to be continued)

UNDELIVERED ISSUES

Please re-address all undelivered issues of the *Morning Star* to:-

The Manager,
'Morning Star',
Vaddukodai.

Now Available!

Allen Abraham and the Halley's comet

(A Special Supplement of The Jaffna College Miscellany 1985.)

Price Rs. 15/-

Christian Publications Centre,
182, First Cross Street,
Jaffna.

Books Available at the
Christian Publication Centre
182, First Cross Street, Jaffna

Holy Bible (Tamil)	
Indian Edition	Rs. 50/-
Singapore Edition	Rs. 40/-
New Testament	Rs. 10/-
New Testament and Psalms	
Hard Cover	Rs. 20/-
Plastic Cover	Rs. 20/-
Brevier Bible	
(English)	Rs. 300/-
New Jerusalem Bible	
(English)	Rs. 700/-

and all the Publications of the
Christian Institute for the Study
of Religion and Society and
Jaffna College Publications.

Confirmation in C. S. I. Churches

Rt. Rev. D. J. Ambalavaner Bishop of the J.D.C.S.I. confirmed twenty persons as full members of the Vavuniya C.S.I. Church on Sunday the 13th instant.

On Sunday the 27th instant he confirmed another twenty-five persons as full members of the Vaddukodai Church.

Next Sunday (3-8-86) four persons will be confirmed at the Araly Church.

In Tamil Nadu

It is reported that on the instruction of the authorities in New Delhi telephones of prominent persons of Eelam Organisations now resident in the state of Tamil Nadu have been disconnected with effect from July 26th, 1986. According to the same source, it had been reported to the Tamil Nadu C.I.D. that the number of telephones thus disconnected amounted to 30 in number, which among others included the telephones of offices of Eelam Organisations as well. The movements of certain V.I.P.'s of Eelam organisations are also being closely monitored. As a prelude to anticipations a few important figures have already gone underground. Some organisations have suddenly shifted their offices from their original locations the news report concludes.

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

தென் தவ வா இதழ்.]

[வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது

“நீதி இனத்தை உயர்த்தும்: பாவம் எந்தக் குலத்துக்கும் இழிவாம்”

மலா 146]

1-8-86

[இதழ் 31

செய்திகள்

✱ பிலிப்பைஸ் நாட்டு ஜனாதிபதி திருமதி அக்கினோவுக்கு இன்னும் நிம்மதியில்லை. அக் நாட்டு மக்களின் பலத்த ஆதரவினால் இவர் ஜனாதிபதியானார். இந்நாட்டிலுள்ள கம்யூனிசத் தீவிரவாதிகளுக்கும், முஸ்லிம்களுக்கும் அக்கினோ ஜனாதிபதியானது பிடிக்கவில்லை. இதனால் ஆட்சிக்கும் இராணுவத்திற்கும் எதிராகக் கலகம் செய்து வருகின்றனர். கம்யூனிஸ்ட்டுக்கள் ஆயுதம் ஏந்தி இராணுவத்துடன் போராடுகின்றனர். தீவிரவாதிகளுக்கு அக்கினோ சுரண்டையும் எச்சரிக்கை விடுத்துள்ளார்.

✱ யாழ். தீதுமண்டலம்: யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு திருமறை இல்லம் இல்லையே என்ற குறைபேராய் அருள்மிகு டி. ஜே. அம்பலவாணர் அவர்களின் முயற்சியால் கடந்த வாரம் தீர்க்கப்பட்டது. திருமறை இல்லத்தின் திறப்புவிழா கடந்த சனிக்கிழமை 26 ஆம் திகதி பிற்பகல் 3-30 மணிப்பளவில் யாழ். திருமண்டலம் பேராயர் அம்பலவாணர் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது. தொடக்க வழிபாட்டில் பேராயர் அவர்களுடன் அருள் திரு. J. சர்வானந்தா, அருள் திரு. சாம் தம்பு, ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர். அனைவர்க்கும் தேவீர் கிருத்துபசாணை நடத்தப்பட்டது. அனேகர் இவ்விழாவிற்கு கலந்து கொண்டனர். இவ்வில்லம் யாழ்ப்பாணத்தில் 183, முதலாம் குறுக்கு தெருவில் (வேம்படி மகளிர் கல்லூரிக்கு முன்) உளது. வேதப் புத்தகங்கள், புதிய ஏறாடு, சுவிசேஷங்கள், இவற்றைச் சார்ந்த வேறு நூல்கள் இவ்வில்லத்தில் கிடைக்கும்.

✱ தமிழ்நாடு கோரிக்கைக்கு மாற்றத் திட்டமொன்றை தீவிரவாத இயக்கங்கள் முன்வைத்ததால், அவர்களுடன் உடனடியாக உயர்மட்டப் பேச்சுவார்த்தைகளைத் துவக்க அரசாங்கம் தீர்மானித்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. பேச்சுவார்த்தை நடைபெறும் காலகட்டத்தில் போர்நிறுத்தத்தைப் பிரகடனம் செய்யவும் அரசு தீர்மானித்திருப்பதாகவும் தெரிகிறது. இப்பேச்சுவார்த்தைகள் இந்தியாவில் அல்லது போராளிகளின் கிராமம் வேறொரு இடத்தில் தொடக்கப்படும். சிரேஷ்ட அமைச்சர் ஒருவரின் தலைமையில் அரசியல் கட்சிகளின் குழு தீவிரவாதிகளின் பிரதிநிதிகளைச் சந்திக்கும் என்று தெரிகிறது.

இந்தவேளையில், ‘தமிழீழம் தான் எமது எதிர் பார்ப்பு. எம்

இல்லறம்

தாய் உணர்ச்சி

காதலுணர்ச்சி, காம உணர்ச்சி என்ன என்ன உணர்ச்சிகளோடு வேறொரு உணர்ச்சியும் கலந்து கொள்கிறது. அதுதான் தாய் உணர்ச்சி (Maternal Instinct) இது ஆண்களில் காணப்படுவதை விட, பெண்களிடத்தில் அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. ஒரு பெண்ணுக்குக் குழந்தைப் பருவத்திலேயே இந்தத் தாய் உணர்ச்சி யின் அறிகுறிகள் வெளிப்பட்டு விடுகிறது. நாம் காணலாம். ஆண் குழந்தைகள் தாங்கள் விரும்பிய விளையாட்டுச் சமானங்களை எடுத்துக்கொண்டு வெளியே விளையாடப் போவார்கள். பெண் குழந்தைகள் விளையாட விரும்பினால், பொம்மைகளை எடுத்து, மாப்போட்டைத்துக் கொண்டு, அவைகளுக்கு உட்புகள் நகைகள் போடவும், அவற்றைத் தொட்டிவிட்டுத் தாலாட்டவும் ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். பெண் குழந்தை வளர வளர, இத்தாயுணர்ச்சியும் வளர்ந்து கொண்டே போகிறது. பெண் ஒரு பக்குவத்தை அடைந்தும் இத்தாயுணர்ச்சி மேலிட்டு நிற்கிறது.

குழந்தையின் சிறு அவயவங்களில் ததுபயிக் கொண்டிருக்கும் இளம் உயிர் எங்கிருந்து வந்தது? அக்குழந்தையின் தாய் ஒரு கண் விசையாயிருந்த காலத்தில், அவளின் உள்ளத்தில் பரவியிருந்த பிள்ளை ஆசை (தாய் உணர்ச்சி) அவள் உபயோகம் செய்துகொண்ட பிறகு ஒரு குழந்தையின் உருவமெடுத்த விட்டது” என்கிறார், கன்கூர் இரவீந்தரநாத் தாகூர் அத்தனை ஆங்கில பெயர்ப்பைக் கவனியுங்கள்:

“The Sweet, Soft freshness that blooms on baby's limbs — does any body know where it was hidden so long? Yes, when the mother was a young girl, it lay pervading her heart in tender and silent mystery of love—the sweet, soft freshness that has bloomed on baby's limbs.”

— Gitanjali Rabinranath Tagore

மிடம் வேறு மாற்றாத திட்டம் எதவும் கிடையாது. தமிழீழத்திற்கு ஈடான மாற்றத்திட்டத்தை அரசு முன்வைக்குமானால் அது பற்றி நாம் ஆலோசிப்போம்” எனத் தீவிரவாதத் துயக்கத் தலைவர் ஒருவர் கூறுவர் என, தென் இலங்கையில் உள்ள சமய-சமூக நிலையப் பணிப்பாளர் வண. பிதா திஸ்ஸ பாலகுரிய கூறினார்.

★ பாலர் நேசன் ★

— சிறுவர்மலர் —

நாய்

விட்டு வசல் காப்பவன், வேட்டை யாட எல்வன், ஆட்டுக் கிடைப் பாண்டியன், அன்பு மிக்க தோழன்.

உண்ட சோற்றை எண்ணி உயிரும் விடத் துணிவன், மண்ட மத்தில் நாய்போல் வாய்த்த துணை உண்டோ?

[கவிமணி தேசிக விநாயகம்பிள்ளை]

அமரகவி பாரதியார்

ஊரிய நாடறிய உண்மை யெல்லாம் ஒருவரையும் அஞ்சாமல் எடுத்துரைத் தோன் னாராதம் அனையகி பாடித் தந்தோன் அமரகவி யென்றெவரும் புகழ் பெற்றோன் திருவரும் தமிழ்மக்கள் செய்தவந்தால் தென்னுடு சிறக்க வந்த கப்ரமய்ய பாரதியார் பெயர் போற்றி எத்துவோமே பாமாலை புனைந்தவற்கு எத்துவோமே.

குருவும் சீடனும்

“உலகமே மாயை, எல்லாம் வெறும் தோற்றம், நான், நீ என்ற பாருபாடெல்லாம் மாயத் தோற்றம். தத்துவ அணிவீர்த்தியமலையிலுள்ள ஒரு ஆச்சிரமத்தில், ஒரு குரு இவ்விதம் தன் சீடர்களுக்கு உபதேசம் செய்து கொண்டிருந்தார். குருவின் உபதேசத்தில் வெருவாய் ஈடுபட்டிருந்த சீடர்கள், காட்டு யானை ஒன்று தங்களுக்கு எதிரே வருவதைக் கவனிக்கவில்லை. அது கிட்ட வந்தபோதுதான், சீடர் அந்த யானையைக் கண்டனர், கண்டதும் குரு உட்பட எல்லோரும் பல திசைகளிலும் ஓடினர். சிலர் மரத்தில் ஏறினர். சிலர் புதர்களுக்குள் ஓடி மறைந்தனர்.

வேறு சிலர் ஓடிக்கொண்டேயிருந்தனர். யானை சிறிது நேரத்தின் பின் அவ்விடத்தை விட்டுப் போய் விட்டது.

மறுபடியும் குருவும் சீடரும் கூடனர். அச்சீடருள் ஒருவன் குருவிடம் கேட்கத்தக்க கேள்வியைக் கேட்டுவிட்டான்” சுவாமி, எல்லாம் மாயை என்றார்களே. அப்படியானால், யானையும் வெறும் மாயத் தோற்றம்தானே! அது உண்மை யானே அல்ல! ஆகவே, தோற்றத்தைக் கண்டு ஏன் பயந்து ஓடினீர்கள்?” என்றான் சீடன். அதற்குக் குரு—“ஆம் அப்பா, எல்லாம் மாயத்தோற்றம்தான். யானையுந்தோற்றம்தான். நான் புதர்களுக்குள் ஓடி மறைந்தான்”

காலையில் ஆதியோடெழுந்திரு!

காலேத் துதியோடெழுந்திருந்து கடவுள் மொழியாம் களங்கமற்ற பாலைப் பருகி ஆவலுடன் பணிவாய் முழங்காத் படியில் நின்று மூலப் பொருளாம் குமரேசை முன்னிட் டேத்தி செபம் புரிந்து சாலப் பரமதந்தை அருள் தயை பெற்றுய்யின் செகத்திரே.

உங்களுக்குத் தெரியுமா?

நாயாரின் கண்டிப்பு

தென் இந்தியாவில் உள்ள

✱ அன்று இயேசுபிரான் வியாபாரிகளை தேவாலயத்திலிருந்து விரட்டினார். இன்று வியாபாரிகள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து, இயேசுவைத் தேவாலயத்திலிருந்து விரட்டிவிட்டார்கள்!

✱ பேழையைச் செய்வதற்கென்று நோவா ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தியிருந்தால், பேழையை அவன் குறித்த காலத்திற்குள் செய்து முடித்திருக்கமாட்டான்.

✱ இயேசுவின் இன்கறத்தார் அவரை “பைத்தியக்காரன்” என்றனர் பைத்தியக்காரர்— (பிசாசு பிடித்தவர்கள்) — அவரைக் “கிறிஸ்து” என்று அழைத்தனர்.

✱ பேதுரு தூரத்திலே இயேசுவின் பின் சென்றான், திருச்சபை — பேதுருவுக்குப் பின்னால் செல்லுகிறது!

✱ கிறிஸ்துவ வாழ்க்கை சைக்கிளில் போவதற்குச் சமம். பெடல் பண்ணாமல் நிறுத்தினால் கீழே இறங்க வேண்டியதுதான்! அவ்வாறே கிறிஸ்துவ வாழ்க்கையும்.

✱ பணம் பாதாள மட்டும் செல்லும். ஆனால் உன்னை மோட்சத்திற்கு அழைத்துக் கொண்டே செல்லாது. பணத்தைக்கொண்டு எல்லாவற்றையும் வாங்கிவிடலாம்; ஆனால் சந்தேகத்தை மட்டும் அழைக்கொண்டு வாங்கமுடியாது.

✱ தேவீர்க்கள்! தேவீர்க்கு ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் இரண்டு இறக்கைகள் இருக்கின்றன. அது பறக்கும்

தோர்ணக்கல் திருமாவட்டத்தின் முன்னாள் பேராயர் அசிரியா, சிறுபையனாக இருந்தகாலத்தில், மெஞ்ஞானபுரம் பள்ளிக்கூடத்தில் படித்து வந்தார். ஒருநாள் பள்ளிக்கூடவளவில் கொய்யாப்பழம் திருடியதாக வேறு சில பையன்களோடு இவரையும் மிஷனெரி அம்மாஸின் முன் கொண்டுவந்து நிறுத்தினர். அந்த அம்மா பிரம் பால் வரிசையாக எல்லாப்பையன்களையும் அடித்து கொண்டு வந்து, கடைசியாக நின்ற அசிரியாவைப் பார்த்து, நான் உன்னை அடிக்க மாட்டேன். நீயும் இகில் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதைப்பற்றி உன் தாயாரிடம் சொல்லப் போகிறேன் என்றார். அதற்கு அசிரியா பயந்து நடுங்கி, அம்மா நீக்களை அடியுக்கள். என் அம்மா உங்களைக்காட்டிலும் பலமாய் அடிப்பா” என்றார்.

போது ஒரு கிமிடத்திற்கு 16,000 தடவை தனது இறக்கைகளை அடித்துக் கொள்கிறது. ஒரு இடத்திலும் நிற்காமல் தொடர்ச்சியாக ஏழு மைல் பறக்க முடியும். தேவீர்க்கு 5000 மூக்குத் தவாரங்கள் இருக்கின்றன. அரைமைல் தூரத்திற்கு அப்பால் இருந்து ஒரு பூவை துரமுடியும்

தேவீர்க்கு ஐந்து கண்கள் இருக்கின்றன. மூன்று சாதாரணக் கண்களும் உண்டு. அதன் ஆயுள் காலம் ஏறக்குறைய எட்டு வாரங்கள். இரணியின் ஆயுள் காலம் மூன்று ஆண்டுகள். நான் தோறும் இரணியை 500 முட்டைகள் இடும். தன் ஆயுட்காலம் முழுவதிலும் இரண்டு கோடி முட்டைகள் இடும்.

மணி வாக்கு

கடவுளின் வார்த்தையைக் கேட்டு அதன்படி நடக்கிறவர்களே எனக்குத் தாயும் சகோதரரும் ஆவர்

— லூக்கா 8:21

உதயதாரகை

சமாதான ஒளி ஒளிரட்டும்

‘அடுத்த இரண்டு மாதங்களுக்குள் இனப்பிரச்சனைக்குத் தீர்வு கண்டுவிட முடியும்’ என்று ஜனாதிபதி ஜெயவர்த்தன சமீபத்தில் தெரிவித்தார். இது வரவேற்கத்தக்கதும் நாட்டு மக்களுக்கு நம்பிக்கையூட்டத்தக்கதுமான ஒரு செய்தியெனப் பலர் கருதுகின்றனர். இருந்தும், கடந்த சில ஆண்டுகளாக நமது ஜனாதிபதி இனப் பிரச்சனையை அணுகும் முறையை அவதானிக்கும்போது, மேற்குறித்த ஜனாதிபதியின் வாக்கு எவ்வளவு நிறைவேற்றப்படுமென்பது கேள்விக் குறியாகவேயிருக்கிறது.

சமாதானத் தீர்வைத் தமிழ்த் தலைவர்களும், தீவிரவாத இயக்கத் தலைவர்களும் வரவேற்கிறார்கள். “எமது ஒரே எதிர் பார்ப்பு தனித்தமிழீழம் ஏற்படவேண்டும்” என்பதுதான், என்னினும், உறுதிப்பாடான தீர்வு முன்வைக்கப்பட்டு, அதனைத் தமிழினம் ஏற்றுக்கொள்ளுமேயானால் நாம் அதற்குத் தடையாயிருக்க மாட்டோம்” என்பது இயக்கத் தலைவர்களின் கருத்து. ஆகவே, வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்கள் இணைந்த தமிழ்சுயாட்சி அமைப்பையே குறைந்த பட்ச தீர்வாக தமிழ் மக்கள் எதிர்பார்க்கின்றனர். அதாவது, தமிழர்களைத் தேசிய இனமாக ஏற்றுக்கொள்வது, தமிழினத்தின் தாயக உரிமையை ஏற்பது. தமிழினத்தின் சுயநிர்ணய உரிமையைப் பாதுகாப்பது, ஆகிய இம்மூன்றும் இனப்பிரச்சனைத் தீர்வுக்கு அடிப்படையாக அமையவேண்டுமென்பதே தமிழ்த் தலைவர்களின் கருத்தாகும்.

இனப்பிரச்சனைக்கு அரசியல்தீர்வு காணுமுகமாக நடத்தப்படும் பேச்சுவார்த்தைகள், தமிழர் தாயகக்கோட்பாட்டின் மீது தான் சுற்றிச் சுழலவேண்டும். இதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. தமிழரின் தாயகக் கோட்பாட்டை முதலில் ஏற்றுக்கொண்டாலன்றி இனப்பிரச்சனை நிரந்தரமாகத் தீர்க்கப்பட முடியாது. இப்பிரச்சனை ஏற்ற முறையில் தீர்க்கப்படுவதற்குத் தான் முன்வைத்துள்ள மாகாண சபைக்கும் மேலத் தமிழரின் அபிலாசைகளை தீர்க்கத்தக்க வேறு சில காரியங்களையும் தான் கவனிக்கப்போவதாக நமது ஜனாதிபதி அறிவித்துள்ளாரெனத் தெரிகிறது. இத்தகைய நிரந்தர தீர்வுகாணுவதற்காக அவர் நாட்டின் சகல சக்திகளையும் ஒரு முனைப்படுத்துவதை வரவேற்கிறோம்.

இன்றைய சூழ்நிலை, மேலும் இந்நாடு அழிந்து போகாமல் காப்பதற்கு, சகல அரசியல் கட்சிகளும் ஒன்றிணைந்து உறுதியான தீர்வுக்கு வழிவகுக்க வேண்டும். சமாதானத் தீர்வு விரைவில் ஏற்பட்டு, இனப்பிரச்சனையால் பாதிக்கப்பட்டு இந்தியா சென்ற அகதிகள் ஒரு இலட்சத்து இருபதாயிரம் பேர், நம் நாட்டுக்குத் தன்மானத்துடன் திரும்பிவர வழிகாண வேண்டும்.

இலங்கை இனப்பிரச்சனைக்கு அரசியல் தீர்வொன்றைக் காணுமுகமாகவும், தமிழரின் அபிலாசைகளைப் பூர்த்தி செய்யுமுகமாகவும் தமிழ் மக்களுக்கு சமஷ்டி ஆட்சிமுறை வழங்கலாமென லங்கா சமசமாஜிக் கட்சியைச் சேர்ந்த கலாநிதி கொல்வின் ஆர்.டி. சில்வா யோசனை தெரிவித்துள்ளார். ஒற்றையாட்சி அமைப்பு முறையின் கீழேயே இந்த சமஷ்டி முறை அமைந்திருக்க வேண்டுமெனவும் அவர் கூறுகிறார். அரசியல் துறையில் பல்லாண்டு பட்டனுபவம் பெற்ற இப்பெரியாரின் ஆலோசனையை நமது அரசாங்கம் கவனத்திற்கெடுக்குமென நம்புகிறோம்.

காலந்தாழ்த்தினால் பிரச்சனைகள் கூடும். அரசாங்கத்தின் எதிர்க்கட்சிகளின் மனமும் மாறலாம். மேல் பலர் அழியலாம். ஆகவே, தமிழர்களின் அபிலாசைகளுக்கு இசைய வேண்டிய மாற்றங்களைச் செய்து, ஜனாதிபதி கூறியபடி அடுத்த இரண்டு மாதங்களுக்குள் பிரச்சனையைத் தீர்க்கும் யோசனைகளை நடைமுறைப் படுத்தினால், எமது நாட்டில் சமாதானம் உதயமாகும். விரைவில் நாடு முழுவதும் அதன் ஒளிக்கதிர்கள் பரம்பும். இதற்காக அனைவரும் ஒன்றிணைந்து பாடுபட வேண்டும்.

அருள்தொண்டன் டேமியன் அவர்கள் (முத்தொடர்)

குஷ்டரோகிகளும் மனிதப் பிறவிகள்தான். அவர்களும் மனிதர்களைப்போல சிறந்த முறையில் வாழ்க்கை நடத்தவேண்டும் அவர்களுக்காகவும் பாமபிதா கவலைப்படுகிறார் என்ற எண்ணத்தை அங்குள்ள கிறிஸ்தவ மக்கள் மனதில் உண்டாக்க டேமியன் போதகர் பெரிதும் பாடுபட்டார்.

கீழ் நிலையிலிருக்கும் ஒரு லன் மேலான நிலைக்கு வரவேண்டுமானால், முதலில் அவனிடத்தில் இருக்க வேண்டிய இலட்சணம் தன் கம்பிக்கை, ஒருவனுக்குத் தன்னிப்பற்றிய கம்பிக்கையிலே என்றால், மற்றவர்களால், அவனுக்கு ஒன்றும் செய்துவிட முடியாது. “உன் விசுவாசம் உன்னை இராட்சிதத்து.” என்ற இயேசுபிரான்.

ஆகையால், தந்தை டேமியன் குஷ்டரோகிகளைப் பார்த்து குஷ்டரோகிகளாகிய நாமும் (குஷ்டரோகிகளாகிய ‘நீங்கள்’ என்ற அவர் சொல்வதேயில்லை) மனிதர்கள் தான், நாமும் மற்றவர்களைப்போல, நல்ல விடுகள் கட்டி அவைகளில் வசிக்கலாம் மற்றவர்களைப்போல, வீட்டின் முன்னால் பூஞ்செடிகள் வைத்து அவைகளின் அழகை அனுபவிக்கலாம். “ஆகையால் நாம் வசிப்பதற்கு விடுகள் கட்டுவோம் வாருங்கள்” என்று அழைத்தார்.

குஷ்டரோகிகளுக்கும் ஆசையுண்டாயிற்று ஆனால் யார் வீடுகளைக் கட்டுவது? சரி, தந்தை டேமியன் தானிருக்கிறாரே. அவருக்குத் தெரியாத வேலை ஒன்றுமில்லை. தந்தை டேமியன் வீடு கட்டத் தொடங்கினார். வீட்டிற்குச் சுவர் எழுப்பப்பட்டது. கதவு, யன்னல் எல்லாம் செய்யவேண்டும். அது தனியும் தந்தை டேமியன் செய்தார். குஷ்டரோகிகள் வீடுகள் கட்டி வசிக்கத் தொடங்கிவிட்டனர். தேவாலயங்கள் பள்ளிக்கூடங்கள் எல்லாம் கட்டப்பட்டன.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக குஷ்டரோகிகளின் உள்ளத்தில் தந்தை டேமியன், ஒரு கம்பிக்கையை உண்டாக்கி விட்டார். இதுவே அவர் செய்த மிகப்பெரிய வேலை. அவர்கள் அனைவரும் ஏதாவது ஒருவேலையில் ஈடுபட வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்தார். அப்பொழுதுதான் அவர்களின் மனம் தாம் செய்யும் வேலையில் ஈடுபடும் தக்கனின் கிரீடப்பந்தமான நிலைப்பற்றி நினைக்க அவர்களுக்கு தோன்றியது. அவர்கள், தாம் ஈடுபட்ட வேலைகளைச் சரிவரச் செய்து முடித்து விட்டால், அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியும் பெருமையும் ஏற்படும். அதுவே, அவர்களது முன்னேற்றத்திற்கு முகல்படி. அடுத்ததாக, அவர்களுக்காக அனுதாப்பமும் மனிதர் உண்டென்றும், மனிதர்களுக்கு மேலாக அவர்களின் நிலையைக் கண்டு, மனமிரங்கும் கடவுள் உண்டென்றும் அவர்களுக்கு உபதேசித்தார்.

குஷ்டரோகியாகிய டேமியன்

ஒரு நாள் தந்தை டேமியனின் காலில் கொதி நீர் பட்டு விட்டது. கொதிநீர் பட்ட இடத்தில் தோல் கொப்பளமாகி விட்டது. ஆனால் வேதனை சிறிதும் இல்லை. தந்தை டேமியனுக்கு தனக்கும் குஷ்டரோகம் தொற்றி விட்டது என்பதை அறிந்தார். ஒருவனுக்கு அவனுடைய உடலில் ஏதாவதொரு இடத்தில் வேதனை

உணர்ச்சி இல்லை என்றால், அவனுக்குக் குஷ்டரோகம் தொடங்கிவிட்டது என்றே கூறலாம்.

தனக்கு குஷ்டரோகம் தொடங்கிவிட்டதை அறிந்து தந்தை டேமியன் கலங்கவில்லை. பதட்டப்படவுமில்லை. குஷ்டரோகிகள் திவை விட்டு ஒடிப்போய் வேண்டிய சிசிச்சை செய்துள்ளாள் வேண்டுமென அவதிப்பட்டவமில்லை. ஆனால் அவருக்கு ஒரே ஒரு கவலை மட்டும் ஏற்பட்டது. தனது மாணத்திற்குப் பின் தன் பணியைத் தொடர்ந்து செய்வதற்கு வேறு பணியாட்கள் இல்லையே என்ற கவலையான அவரை வாட்டியது.

பரமபிதாவின் வீடு

தன் முடிவு நெருங்கி வருகிறதென அறிந்த தந்தை டேமியன், தன்கடைசி விருப்பத்தைத் தன் கண்பர்களுக்குத் தெரிவித்தார். அதாவது, தான் முதலில் மொலாகாமி தீவுக்கு வந்தபோது, விடில்லாமலிருந்த சமயத்தில வழக்கமாய் படுத்தறங்களை மாதடியில் தன்னை அடக்குச் செய்ய வேண்டும் என்பதே.

தந்தை டேமியனுக்கு வியாதி முற்றிவிட்டது. அவர் படுக்கையில் இருந்தபோது, வேறொரு போதகர் அவரைப் பார்த்து, “தப்பபேன எவியா தன் சால்வையை எலிசாவுக்குக் கொடுத்து விட்டுப் போனதுபோல், நீர் பாலோகம் போகும்போது, உம்முடைய சால்வையை எனக்குக் கொடுத்துவிட்டுப் போவேண்டும்” என்று வேண்டினார். “ஏன் அத்தலை உமக்கு எனன் பயன்? அதைக்கொண்டு என்ன செய்யப் போகிறீர்?” என்று கேட்டு, சிறிதேரே மௌனமாய் இருந்து விட்டு, “என் சால்வை முழுவதும் குஷ்டமாயிருக்குமே” என்றார்.

1889 ஆம் ஆண்டு, தந்தை டேமியன் இறைவனின் வீடு சேர்ந்தார். “வாரும் என் பிதா வினாவு ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவரே” தந்தை டேமியன், தான் நேசித்தவர்களுக்குக் கொடுத்த திக்கற்றவர்களாக விட்டுவிட்டால், ரெபர்ட் ஹியூஸ் உவன் என்ற பிரபல ஸ்க்கிலேய எழுத்தாளர், தந்தை டேமியனின் உழைப்பையும், குஷ்டரோகிகளுக்காக அவர் செய்த மகத்தான தியாக சேவையைப் பற்றி எழுதினார். இதனால், தந்தை டேமியனைப்பற்றிய செய்தி உலகமெங்கும் பரம்பியது.

கிறிஸ்தவ நாடுகளிலுள்ள ஒவ்வொரு செய்கித்தாளும், சஞ்சிகையும், தந்தை டேமியனின் அரிய சேவையைப் பற்றி எழுது ஆரம்பித்தன. திருத்தொண்டர் டேமியன் அவர்களின் திருப்பணியைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கென்று சகலங்கள் ஏற்பட்டன. ஏராளமான பணமும், ஊழியர்களும் கிடைத்தமையால், தந்தை டேமியன் ஆரம்பித்த திருப்பணி தொடர்ந்து கடைபெற்ற வருகிறது.

பெல்லியம் கட்டிலுள்ள லுவேயன் பட்டணத்தில் தந்தை டேமியனின் கை ஒன்றிருக்கிறது. பரத்தை கோக்கும் பார்வை, கிலுவையை மாப்போடனைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அவருடைய இடதுகை, அவருடைய ஆதரவை காடி, அவருடைய பாத்திரங்கே பதங்கி நிற்குற ஒரு குஷ்டரோகி; அவனை அன்போடு அணைத்த ஆதரவளிக்கிறது அவருடைய வலது கரம்.

எவ்வளவு பொருத்தமான நிலை இது

EDITORIAL

Political Notes — July '83 and After

Near *Haraki* in Hiroshima, a cenotaph holds the names of all known victims of the August 6, 1945 atomic blast, at last count 138,690. On the 6th of August every year, hundreds of people who visit the site, fall to the ground for ten minutes in a symbolic die-in, at the *Dome*—the single atomic ruin left untouched in the re-built city.

The 25th of July, this year saw government offices, business establishments, schools, markets, and transport services in the North and in the Batticaloa and Trincomalee Districts, grinding to a halt in a symbolic "die-in", for the hundreds of Tamil civilians, men, women and children who were killed by hoodlums in July 1983 in the South of the island including the capital city, in an outburst of communal frenzy unparalleled in the annals of Sri Lanka.

The Welikade massacre (with crude weapons) of incarcerated Tamil youth under the Prevention of Terrorism Act, registered a new level of violence in the country.

The pages of *Eelamadu* carry periodically the laments of Tamil parents as they remember their loved ones on the anniversary of their death some at the hands of hoodlums and others, at the hands of security forces.

Some of the elegies were reminiscent of those words which the Greek Dramatist an Poet, *Euripedes* put into the mouth of Hecuba, grieving over the killing of the child Astinax, who it was thought would some day avenge the death of his father, Hector and restore the splendour of Troy:—

"..... all is gone:
How should a poet carve the funeral stone
To tell thy story true? There lieth hear
a babe whom the Greeks feared and in their bear
Slew him."

The Editorial of *The Island* of 7-8-83, commenting on the events of the "Black Week" of July 1983 expressed its revulsion of what had happened particularly in the charming and ebullient city of Colombo, in these words:—

"The damage to factories and shops can be repaired, given time but it will take more than giants to salvage Sinhala—Tamil relations and regain the grievously eroded confidence of the Tamil people."

Among the early steps then taken by the Commissioner General of Essential Services Mr. Bradman Weerakoon, soon after his new appointment in 1983 was to attempt "to salvage Sinhala-Tamil relations". With this end in view he sent the Ven Kadawadduwa Nandarama Thera, the incumbent of the Naga Vihara, Jaffna, (who was at the outbreak of the ethnic troubles in Matara), by plane to Jaffna. On his return to Colombo on 13-9-83, the incumbent of the Jaffna Naga Vihara reported:—

"No damage has been caused to the Naga Vihara in Jaffna. None of the Sinhalese bakeries were attacked. The difference in Jaffna was that there were no Sinhalese people." [CDN 15-9-83]

This was the political scenario in the North in August 1983, as the Tamil refugees were in the process of arriving by ships at Kankesanthurai, and later by convoy trains, and by chartered planes. Not a single Sinhalese civilian was killed in Jaffna in retaliation. The terms 'back-lash' and 'cycles of revenge' were unknown in the northern vocabulary.

We, cannot say who missed then boarding the much sought after band-wagon of a political solution, when a military solution was not even on the cards.

But now with the 'red rich wine of Tamil youth' flowing freely down the drain, for three long years and the State euphoria of pouring arms and ammunition into the northern fray, matching with equal vigour the summit euphoria, the citizens of the North and East find themselves in the vortex of a deepening crisis, seeing their traditional stabilising values as a people crumbling to dust before their very eyes. Temples have been desecrated, schools taken over for army occupation and people driven from their homes.

The twelve day period July 12—23 this year has been most unsettling, despite the *Political Parties Conference* in session and the *TULF* having talks with the President and with other Party leaders. The South of the island too for the first time reported large scale 'terrorist' violence. At *Pollanaruwa*, according to news reports a refugee camp has been established, consequent on 'terrorists' attacks on *Wadigaweewa* and *Meegaweewa*. Five army camps have been set up on the border of *Pollanaruwa* and Trincomalee Districts, to prevent terrorist-infiltration into *Pollanaruwa*. (CDN 24-7-86)

"Facts do not cease to exist because they are ignored" said Aldous Huxley the English Novelist and Essayist. The climate meanwhile under which parents in the North and East of the

News in brief

- The newly restored Jaffna Public Library which now stands deserted due to close proximity to the Army Camp in the Old Dutch Fort in the centre of the town, because of security reasons continues to function through

its four branch Libraries. On July 18th 1986 Thursday already extended Library Services had been further extended to cover the Muslim areas as well, by the opening of a fifth Branch Library at Muslim ward by the Municipal Commissioner Mr. C. V. K. Sivagnanam.

country have to educate their children and send them up for public examinations is a saga of which Sinhalese parents in the South are least aware.

The plight of a boat load of 25 passengers, many of whom were displaced Tamil parents from Trincomalee taking their children to their examination centres, defies imagination.

The parents with their children left Jaffna to Mullaitivu by bus on the first leg of their journey and embarked on a boat to Trincomalee, on 23-7-86 on the second leg of their odyssey. (Travel by land had major risks). For three days the fate of the boat was unknown and finally news was received that the members of the party after three days of ordeal at the hands of naval officers and the army were finally released at *Pulmodai*.

We are happy that the parents, children and others on board arrived at their destination without casualties. But what the effect of the trauma has been on the examination students is yet to be seen. The fate of other examination students among the 2100 detainees at Boosa and among 5000 or more students displaced from Kilinochi is not known. Since June 5, the Kilinochi District has been paralysed with the Education Department and other government offices functioning from outside the District. The Northern and Eastern provinces are today virtually 'deprived areas', educationally.

Most galling to the Tamil parent is the denial to him and to his progeny, in the name of 'security', the fundamental right of 'sailing by some compass and living by some design' in what he regards as his homeland in Sri Lanka.

The visit of *Mr. Hardip Puri*, First Secretary to the Indian High Commissioner in Sri Lanka on 21-7-86 was eventful for more reasons than one. Jaffna today is well and truly a prohibited zone, its citizens segregated from the outside world, not merely with its own traditional cadjan fences as at one time but by much stronger and more invincible barriers. To meet a person of Mr. Puri's stature was to the Jaffna people like meeting one from another planet. So, reports have said.

The reason for Mr. Puri's visit, to take charge of a humble fisherman from Rameshwaram, recuperating at the Jaffna Government Hospital was itself an event of significance in a part of the country where fishermen have been the most affected tribe by the 'civil war'. Large numbers of fishermen are currently existing on food stamps and dry rations.

The same page of the *SR* of 26-7-85 that carried the news of Mr. Puri's visit had the harrowing tale of a Tamil fisherman of *Inburaddy*, *Pt. Pedro*, whose brother-in-law was most brutally gunned down and stabbed in his catamaran, two miles away from the shore. According to the evidence of the survivor who was an eye witness but managed to jump into the sea and swim for safety, he saw the man in the navy boat, who attacked his brother-in-law handling a sword "about 5 feet long and 6 inches broad" (*SR* 26-7-86). [According to a Report of the Agrarian Research and Training Institute, (1982) the *Fishing Triangle*, Mannar, Mullaitivu and Jaffna alone accounted for 45 per cent of the shrimps exported in normal times.]

The *PPC*, though it did not veer far from the lock-step of previous summits, ended in one note which was an improvement on the grey records of the APC and the Thimpu talks. The Conference appears to have taken to heart the admonition recently of former US President Richard Nixon to the government of President Reagan, in an interview: "Cool the rhetoric on terrorism, Rhetoric is just water on their paddle". The decision of *PPC* to eschew the use of expressions as 'terrorists' and 'Marxists' is an evidence of the new mood.

The words of Archbishop Desmond Tutu of Capetown in his farewell address after 18 months as Bishop of Johannesburg, (the country's largest diocese) have a pointer to us as this time in our annals:—

"We won't have peace coming from the barrel of a gun. Freedom has to be shared or those who think they could enjoy it alone, find they are too busy trying to guard it."

Registered as a Newspaper at the G.P.O., Sri Lanka under No. Q/96/News/86.

Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India at Sri Sanganathan Press, Kankesanthurai Road, Jaffna on Friday, 1st August 1986 and published by Mr. Alvappillai Rajasingham, 330, Navalar Road, Jaffna.